

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: C2020.177

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE

voor de Gezondheidszorg

Beslissing in de zaak onder nummer C2020.177 van:

A., verblijvende te B., appellant, klager in eerste aanleg,
tegen

C., klinisch psycholoog, destijds werkzaam te D., verweerster in beide instanties,
gemachtigde: mr. J.C.C. Leemans, verbonden aan DAS Rechtsbijstand.

1. Verloop van de procedure

A. – hierna klager – heeft op 5 juli 2019 bij het Regionaal Tuchtcollege te Den Haag tegen C. – hierna de klinisch psycholoog – een klacht ingediend. Bij beslissing van 28 april 2020, onder nummer 2019-151a, heeft dat college klager niet-ontvankelijk verklaard ten aanzien van de klachtonderdelen 2 en 5 en de klacht voor het overige kennelijk ongegrond verklaard. Klager is van die beslissing tijdig in beroep gekomen. De klinisch psycholoog heeft een verweerschrift in beroep ingediend. De zaak is in beroep tegelijkertijd maar niet gevoegd met de zaken C2020.178 en C2020.179 behandeld ter openbare terechtzitting van het Centraal Tuchtcollege van 24 september 2021, waar zijn verschenen klager, in persoon, en de klinisch psycholoog, in persoon en bijgestaan door mr. J.C.C. Leemans, voornoemd. Partijen hebben hun standpunten nader toegelicht.

2. Beslissing in eerste aanleg

Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn beslissing het volgende ten grondslag gelegd.

“2. De feiten Klager was tot 9 september 2019 op grond van een maatregel van terbeschikkingstelling opgenomen in Forensisch Psychiatrisch Centrum E. te D. (hierna: de kliniek). Beklaagde was

tot 31 juli 2019 werkzaam bij de kliniek. Vanaf september 2017 tot 13 november 2017, het moment waarop klager is overgeplaatst naar een andere afdeling in de kliniek, is zij opgetreden als hoofdbehandelaar van klager. Op 6 november 2017 heeft zij samen met de directeur, tevens psychiater, F. een gesprek met klager gevoerd.

24 april 2018: kennelijk ongegrond), 2017-265a (uitspraak op 24 juli 2018: kennelijk ongegrond) en 2018-180 (uitspraak op 20 november 2018: gedeeltelijk niet-ontvankelijk, voor het overige kennelijk ongegrond).

3. De klacht

4. Het standpunt van beklagde

De beklagde heeft de klacht en de daaraan ten grondslag gelegde stellingen bestreden. Voor zover nodig wordt daarop hieronder ingegaan.

5. De beoordeling Het College stelt voorop dat in artikel 51 van de Wet BIG is bepaald dat niemand andermaal tuchtrechtelijk kan worden berecht voor enig handelen of nalaten waarover te zijnen aanzien een onherroepelijk geworden

eindbeslissing is genomen. Dit is het zogeheten 'ne bis in idem'-beginsel, dat meebrengt dat niet nog eens over hetzelfde handelen kan worden geklaagd als daarover al een onherroepelijke uitspraak is gedaan door de tuchtrechter.

3. Vaststaande feiten en omstandigheden

Voor de beoordeling van het beroep gaat het Centraal Tuchtcollege uit van de feiten en omstandigheden zoals weergegeven in de beslissing in eerste aanleg. Die weergave is in beroep niet, althans onvoldoende, bestreden.

4. Beoordeling van het beroep

4.1 Klager beoogt met zijn beroep de zaak in volle omvang aan het Centraal Tuchtcollege voor te leggen. Hij verzoekt het Centraal Tuchtcollege de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege te vernietigen en de klacht alsnog gegrond te verklaren.

4.2 De klinisch psycholoog heeft gemotiveerd verweer gevoerd. Zij verzoekt het Centraal Tuchtcollege het beroep te verwerpen en de bestreden beslissing te handhaven.

4.3 Het Centraal Tuchtcollege heeft kennisgenomen van de inhoud van de in eerste aanleg geformuleerde klacht en het daarover in eerste aanleg door partijen gevoerde debat. Het door het Regionaal Tuchtcollege gevormde zaaksdossier is aan het Centraal Tuchtcollege gestuurd. In beroep is het debat door partijen schriftelijk nog een keer gevoerd, waarbij door ieder van hen standpunten zijn ingenomen naar aanleiding van de door het Regionaal Tuchtcollege vastgestelde feiten en de door dat college gegeven beschouwingen en beslissingen. Tijdens de mondelinge behandeling op 24 september 2021 is dat debat voortgezet.

4.4 De behandeling van de zaak in beroep heeft geen ander licht op de zaak geworpen. Het Centraal Tuchtcollege kan zich verenigen met de overwegingen en het oordeel van het Regionaal Tuchtcollege en neemt deze overwegingen en dit oordeel integraal over.

4.5 Dit betekent dat het Regionaal Tuchtcollege klager ten aanzien van de klachtonderdelen 2 en 5 klager terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard en de klacht voor het overige ongegrond heeft verklaard. Het beroep zal daarom worden verworpen.

5. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:
verwerpt het beroep.

Deze beslissing is gegeven door: S.M. Evers, voorzitter; T.W.H.E. Schmitz en M.W. Zandbergen, leden-juristen en B. van Giessen en M.A.J. Hagenaars, leden-beroepsgenoten en E.D. Boer, secretaris.

Uitgesproken ter openbare zitting van 26 oktober 2021.

Voorzitter w.g.

Secretaris w.g.